

кижхъ, гробовѣтъ са отворихъ и много мрътвы въстанѣхъ. Щото стотникътъ и другитъ които пазѣхъ съ него уплашихъ са много и казахъ: Наистина синъ Божій бѣ този! и сичкитъ зрители са връщахъ, като удрѣхъ гърдытъ си. А за да не останѣтъ тѣлата на кръстѣтъ за идущий день който бѣше Сѣбота, споредъ исканьето на Іудеитъ, проводихъ войны, които на двамата разбойници прѣбихъ колѣнѣтъ, а на Іисуса защото бѣше умрѣлъ вече, единъ отъ войнитъ прободѣ съ копіе само ребрата му, и тутакси потече отъ тѣхъ кръвъ и вода. (Мат. кз. 25—59. Марк. ѿ. 33—41. Лск. кг. 44—49. Іоан. ѿ. 28—36.).

§. 63. *Іисусъ са снѣма отъ кръстѣтъ и са погребява.*

Вечеръта, Іосифъ отъ Аримаѳея зе позволеніе да снѣме тѣлото Іисусово. А Никодимъ донесе едно смѣшеніе отъ смирна и алое до сто литры. И тѣй тѣзи двамата, като снѣхъ тѣлото, помазахъ го съ ароматы, и като го обвихъ въ чиста плащаница, положихъ го въ Іосифовѣтъ издѣлбанъ гробъ, дѣто никой не бѣше погребяванъ. А Марія Магдалина и другата Марія, майката Іосіева, отъ отерѣща гледахъ дѣ са положи тѣлото. Сутренъта въ Сѣбота, първосвещеницитъ и Фарисейтъ, като прѣдложихъ на Пилата подозрѣніето си, да не бы ученицитъ Іисусовы да откраднѣтъ тѣлото, и да рекѣтъ на народѣтъ че е въскрѣснѣлъ, зехъ дозволеніе да запечататъ вратата на гробѣтъ и да поставѣтъ военна стража.

§. 64. *Молніеноснитѣ Ангелы благовѣстуватъ на мироносицитѣ Въскрѣсеніето Христово.*

И тѣй двѣтъ Маріи като приготвихъ ароматы и миро, почивахъ сичкий онзи день въ Сѣбота спо-